

— Но азъ ви моля само, отговорете ми: да или не, т. е. **знамъ** или **незнамъ**.

— **Незнамъ**.

— Ако допустнемъ, че Славянското Благотвор. общество води политика, неуже ли тя е негова собственна, или е това русска политика?

— **Незнамъ**.

— Ето защо азъ, като **знамъ**, че въ Руссия не може да има двѣ политики, то въ този случай вий като се сношавате съ дѣловодителя на Славянското общество Аристова, имали сте работа съ официални или полуофициални лица, съ цѣль да можете да измѣните политическото положение на нашата страна.

— Съ **всѣ**кого сме се сношавали, който ни е съчувствувалъ.

— Когато испращайте за динамитъ и отрова въ Петербургъ, отъ гдѣ мислѣхте да вземете тия нѣща? Вие казвате въ дневника си, че сте имали сношение само съ Славянското общество, което ви е поддържало материално, и че нѣкой Мусевичъ е отишълъ въ Петербургъ, за да вземе динамитъ, пари и отрова. Има ли ги тия нѣща обществото въ свое разположение или отъ другадѣ сж вземани?

— Не се е спомѣнявало за такива нѣща. Забърканъ съмъ и не мога да отгаварямъ на тия въпроси.

— На какви срѣдства живѣхте въ Одесса?

Подс. Миларовъ: Не мога нищо да си спомня.

— По коя причина командировали едного отъ васъ въ Кримъ?

— Намирамъ се въ растроено положение, дайте ми врѣме да се успокоя, и тогава ще ви раскажа всичко по рѣдъ. Сега нищо не мога да си припомня.

Защ. Помяновъ: Г-да съдии! Мене ми се чини, че по дирѣ тия отговори, които даде подсѣдимия, Св. Миларовъ на различнитѣ въпроси, дадени нему отъ съдѣитѣ или прокурора, справедливо бѣше, да се вникне въ неговото положение така, както той го прѣдстави и г-нъ прѣдсѣдателя да вземеше прѣдъ видъ ст. 630 отъ Военно Сѣдебни Законъ, която казва: „Прѣдсѣдателя на сѣда е длъженъ да дава на **всѣ**кой подсѣдимъ **все**възможни законни срѣдства за оправдание“. А ст. 598 казва: . . . „Заедно съ распорѣжданieto за допущаніе защитницѣтъ“ . . .